

Muhammes Nefse Hikmet İnmiyor

– pervane · 25 Ağustos 2013

Sağdırırsın gönle mâtem, gözde yaşlar dinmiyor;
Yol verirsin kahra sık sık, bağda kuşlar dönmüyor;
Sevk edersin dehre hüsrân, bağra nurlar sinmiyor;
Câna yığdın derbederlik, sözde hicran sönmüyor;
Sâkilerden almışın kor, nefse hikmet inmiyor.

Meclisin bağrında dert var, can buluttan görmüyor;
Gözdeler hüzzam yakar hep, zehri sık sık dürmüyor;
Aşkî yeksân ettiler, sazlar hevesler sermiyor;
Sûzinaklar nâle yükler, fasla bülbül girmiyor;
Sâkilerden almışın kor, nefse hikmet inmiyor.

Lebde vuslat tütüyor, sevdıyla yanmaz dillerin;
Bağbanından gelmiyor şevk, inliyor bülbüllerin;
Esmiyor meltemli rüzgâr, şimdi cansız yellerin;
Çağlatırsın kahrı her gün, bitmiyor müşküllerin;
Sâkilerden almışın kor, nefse hikmet inmiyor.

Rintlerin kasrında artık yanmıyor nur şûleler;
Canda maksat çağlıyorken, söyledin hep nâleler;
Almadın sen feyz Nedim'den, elde tütmez lâleler;
Yaptırırsın zehri derman, gözde bitmez jâleler;
Sâkilerden almışın kor, nefse hikmet inmiyor.

Yığsa kor Pervâne candan nur gazeller şehrine;
Âsumandan şevkle rahmet gelmiyor hiç nehrine;
Aşkî bağdan kaldırırsın, yön verirsin zehrine;
Girse mâhın gönle sık sık, dert dökersin nehrine;
Sâkilerden almışın kor, nefse hikmet inmiyor.

(fâ i lâ tün / fâ i lâ tün / fâ i lâ tün / fâ i lün /)